

Čteme spolu

Jak se vodníček stal hasičem

Zdeňka Šiborová

Ilustrovala Petra Tatíčková

FRAGMENT

Jak se vodníček stal hasičem

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Zdeňka Šiborová
Jak se vodníček stal hasičem – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Čteme spolu

Jak se vodníček stal hasičem

Ilustrovala
Petra Tatíčková

FRAGMENT

Vodník Alois a vodníček Lojzík

Bylo nebylo, je tomu už řadu let, co v jednom rybníku žil starý vodník Alois a jeho syn vodníček Lojzík.

Starý vodník se na syna stále zlobil, že se toulá a neučí se vodnické řemeslo. Lojzík byl veselý vodník. Moc rád ve vodě skotačil.

Plaval jako žába a potápěl se do všech tůní, co jich v rybníce bylo. V rybníku znal každý kout. Z listů orobince si stavěl skluzavky a se smíchem se po nich klouzal. Když ho chtěl táta učit topit lidi a chytat do hrníčků jejich dušičky, raději uplaval.

Táta vodník už byl starý. Než prošel všechny tůňky, byl tak unavený, že pokaždé nahlas láteřil. Často ho bylo slyšet až v sousedním rybníku.

Vodníček Lojzík miloval vodu, ale lidi v ní topit nechtěl. To raději utekl z rybníka a čekal, až se táta uklidní. Lojzíkovou druhou velkou láskou byly koně. Jak koně někde uviděl, už s ním nebylo k vydržení. Běžel za nimi i velký kus cesty, aby se mohl povozit na jejich hřbetě.

Kousek od jejich rybníka byl veliký statek, chlévy tam měli plné dobytka. To vodníčka moc nezajímalo, ale ve stáji stáli čtyři koně. Vodníček často chodil okolo a nakukoval oknem dovnitř. Statkář ho pokaždé dlouho pozoroval. Přesvědčil se, že je to hodný vodník. Čas od času mu proto dovolil, aby jeho koně nakrmil, napojil a večer je vyhřebelcoval.

**Lojžíkovi se líbili všichni čtyři koně.
Od jara do podzimu si často sedal na
grošáka. Někdy mu pantáta dovolil
a jeli se spolu vykoupat do rybníka.**

V takové chvíli byl vodníček opravdu šťastný. Všichni, kdo ho znali, věděli, že koním rozumí. Povídal si s nimi a koně ho na slovo poslouchali. Když byl u nich, na všechno zapomněl. Nevzpomněl si, že na něj čeká táta, aby mu pomohl vyčistit vodu nebo počítat kapry v rybníku. Čím dál častěji táta vodník láteřil, jakého má neposlušného syna. Huboval, kde zase lítá, že musí všechnu práci v rybníku oddřít sám.

